

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[e] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Si aduersus donationem &c. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

est eo quia tempus præfixum à iure interpellabat. In contrarium videtur quod illud tempus non currat hodie minori in quibus cau. in integ. resti. non est neces. l. si. Dic. ut l. si ex causa. §. si in commissum. ff. de mino. Ex prædictis collige distinctionem bimestrem. quia facit glo. cum quæritur an minor restituatur aduersus venditionem rei suæ facta à creditore iure creditoris, & possit rem ab emptore auocare dic. quod aut pignus incepit ab ipso minore; & tunc distinguunt inter prætorium & iudiciale ex vna parte & conuentionale ex altera; ut in prin. gl. vlt. ibi. [In autem à prædecessore] & istam partem communiter tenet doct. licet Pe. dicat non esse sciendam talem distinctionem sed indistincte quodcumque pignus sit, non datur restitutio, nisi pro enormi damno, vel fraudis consilio: ut minor res facilius reperiatur creditores; & dicit Cy. quod ista opi. est ipsa veritas. Quando autem incepit à maiore. Glo. recitat quatuor opi. sed reiectis tribus primis tene ultimam, quæ fuit Azo. quod tunc nullo modo restituatur minor aduersus talē venditionem, quod tamen limitatur tribus modis: quod patet ex his quæ s. dixi. Prima limitatio est quod aliquid fuisset gestum cum minore: quia restituere per gl. quæ est in l. si militibus. j. de testa. mili. Secunda est quod nolle restitui talem quæ minor sed tanquam maior, propter iustā ignorantiā: quia tunc posset etiam si cum eo nihil fuisset gestum per not. in l. si filius. §. in hac ff. de verb. obl. Tertia limitatio est, quod creditor vel administrator non esset soluendo, & emptor participasset ei fraudi: quia tunc in subsidium restituatur aduersus emptorem per l. j. si ven. pign. ag. extra istos casus habet locum ista lex & l. Emilis. ut nullo modo restitutio concedatur ad rescindendam venditionem.

Si aduersus donationem &c. Rubrica.

- 1 Sponsalia largitas non fit nisi in rebus mobilibus.
- 2 In actu gesto per minorem, si tutor vel curator est præsens, absque eo quod loquatur dummodo intelligatur quod agitur an hoc ipso videantur auctoritatem præstare.

LEX I.

I quæ. Minor non restituatur aduersus donationem factam sponsæ ante nuptias, dummodo sit moderata. h. d. Et ratio est, quia videtur versus iure communis, cum fecit illud quod communiter omnes faciunt ergo &c. ut s. de in integ. rest. l. si. In tex. ibi. [congruenti &c.] dic. & sic loquitur de sponsalitia largitate quam facit sponsus sponsæ de futuro, quia contractis sponsalibus mittit sibi munera consueta: & statim efficiuntur plenius iure ipsius sponsæ: nec indiget talis donatio confirmata: quia facta est ante contractum matrimonium: & sic non ob. tit. de don. inter vi. & vxo. nec ista donatio reuertitur postea ad virum sol. ma. Sed pertinet ad mulierem, vel eius hæredes: ideo debet esse moderata, alias videretur læsus: & posset restitui: non autem loquitur de dona. propter nup. quæ fit in recompensationem dotis. & sol. mat. reuertitur ad virum, sicut dos ad mulierem: nam illa quantūcumque magna sit, non dicitur maritus lædi ex ea: non indiget insinuatione: ut in glo. quæ incipit [hodie] & potest fieri etiam in rebus immobilibus: dum tamen (si erat minor) interniat auctoritas curatoris. ut in l. lex quæ tutores. j. de admi. tut. & ibi no. & etiam decretum iudicis. ut in l. prædia. j. de præd. mi. ¶ Sed sponsalitia largitas non fit nisi in rebus mobilibus & tunc non est necessarium decretum iudicis: in immobilibus autem non fit quia esset necessarium iudicis decretum: & hic non subesset iusta causa, propter quā deberet interponi: cum illa donatio non re. deat ad maritum secundū Iac. But. ¶ In tex. ibi. [etiam curatore præsentem] innuit iste text. quod sufficiat præsentia tutoris vel curatoris in actu gesto per minorem, absque eo quod loquantur dummodo intelligant quod agitur: & hoc ipso videantur auctoritatem præstare: & hoc quidam dixerunt. Sed contrarium tenet glo. in l. etiam. ff. de aut. tu. quod imò requiratur quod loquatur. Et de hoc etiam in l. vbi non voce. de reg. iur.

- 3 Postquam donauit tibi rem, & dominium in re transiit: non possum illam rem alteri donare in præiudicium tui, nec tibi dominium auferre, vel donationem reuocare.
- 4 Donatio facta à minore de re immobili cum decreto iudicis, an valeat?
- 5 Maior si consentiat alteri maiori, rem ipsius consentientis vendenti, an per dat ipse consentiens dominium?
- 6 Actus quando est nullus, restitutio in integrum non est necessaria.
- 7 Adultus, an possit donare res suas mobiles?

LEX II.

I in te ac. Minor consentiens rem ipsius minoris donari alteri sine decreto iudicis, præiudicium sibi non parat: sed si mobilē, parat: sed re. titui. h. d. In tex. ibi. [abstulit] ¶ Not. ergo quod postquam donauit tibi rem, & dominium in re transiit, non possum illam rem alteri donare in præiudicium tui: nec tibi dominium auferre, vel donationem reuocare. ¶ In tex. ibi: [propter senatusconsulti auctoritatem] Idcirco quod requiritur decretum iudicis in alienatione rei immobilis ipsius minoris: quod hoc non interuenit, sic ergo non potest alienare rem suā, sine certa solennitate: sic ergo innuit hic quod si in hoc consensu interuenisset iudicis decretum, valeret alienatio. Sed in contrarium ut tex. j. si ma. fa. ra. l. ij. & l. si. ver. cū aut. vbi dicitur quod donatio facta à minore de re immobili, etiam cum decreto iudicis: ipso iure non valet. Nam non sufficit decretum iudicis: nisi etiam subest iusta causa æris alieni exoluentis: ut in l. magis puto. §. pe. & l. si præies. de reb. eorū. ergo debet hic sumi ar. à contrario sensu: postquam reperit contrarium in iure: ut no. in l. cōuenticulā. s. de epif. & cle. ¶ Colligat etiam hic arg. quod si maior consentiat alteri maiori vendenti rem ipsius consentientis, perdat ipse consentiens dominium: non ergo videtur consentire ut pretium habeat: sed animo donandi: vide quod not. Bar. in l. dot. ff. de i. o. mat. Quid si consentio tibi vendenti rem meam: dic. ut in l. si fundū per fideicō. de leg. j. ¶ In tex. ibi: [nec auxilium] Not. quod quia actus est nullus, resti. in integ. non est neces. in l. in causa. in prin. ff. de min. Poterat autem hic esse ratio dubitandi ex duplici capi. primò, quia iste donas erat pater: & inter patrem & filium præsumitur animus donandi de leui: & quia ipse donauerat istis filiis. Vnde in recopelatione primæ donatiōis videbatur quod iste donatarius posset consentire patri rem illā alteri donati. per l. si verò non remunerandi. §. inde Pa. pi. ff. man. Sed hic patet contrarium. ¶ In tex. ibi: [in alijs verò rebus] subaudi immobili. Sic ergo non: quod minor potest donare res suas mobiles: & valet donatio, sicut potest hic consentire alteri quod eas donet. Quod puto verum, si non habet curatorem: sed si ipsum habet: tunc requiritur auctoritas: & hic non subest iusta causa interponendi auctoritatem: quia donare est perdere. Et ideo non valeret donatio: siue interueniret auctoritas: siue non: quia perperam interposita esset: & hoc probatur. ff. de cura. furi. lab. agnato.

Si aduersus libertatem &c. Rubrica.

- 1 Sententia diffinitiva potest dici decretum.
- 2 Iudex qui restituit minorem aduersus sententiam, non decidit litem que vertebatur inter minorem & eius aduersarium, sed eam restaurat.
- 3 An tunc partes habeant necesse inchoare nouum iudicium, vel proseguire veterem instantiam & actum?
- 4 Aliud est pronuntiare quem liberum, & aliud est pronuntiare quem liberandum. Aliud est pronuntiare quem deponatū, aliud quem deponatū.
- 5 Aliud est absolueret, aliud pronuntiare absoluentem.
- 6 Licet ex forma statuti iudex in ultimo mense sui officij non possit aliquam absolueret ab inquisitione vel accusatione, poterit tamen pronuntiare absoluentem: & an tenebit talis absolutio?
- 7 Si consultor cui commissum est causa consulenda per iudicem, consulat talem fore condemnandum, vel absoluentem: & iudex postea uiso consilio dicat pronuntio in omnibus & per omnia secundum formam consilij: an videatur condemnasse, vel absoluisse?

LEX I.

I post. Aduersus sententiam qua pronuntiat minor teneat ad libertatem dandam, potest minor restituere: si per eam lædatur: sed postquam libertatem dedit, licet indebitè, non restituatur ad ipsam tractandam: sed contra tutorem vel curatorem ei succurritur, si fuerit in dolo, vel in culpa. h. d. in effectu ista l. In tex. ibi [post decretum] Idcirco vel finiam diffinitiuā ut j. patet in ver. [pronuntiauit] ¶ & sic no. quod diffinitiuā finiam potest dici decretum. In tex. ibi. [debet pronuntiauit] dic. & malè: quia ille seruus non debet manumitti nisi conditione impleta: quia ita fuerat sibi relicta libertas, si tibi hæredes daret x. & ille non dederat: & sic non debebatur sibi libertas, & iudex pronuntiauit contrarium. Per quod videtur remississe conditionem: ut debeat purè: quia non dicitur deberi quod sub conditione debetur. cum interim nulla sit nata obligatio: nec etiā illud cui potest ob stare exceptio dicitur deberi. facit leum qui. §. si mulier. ff. de iuretu. per quem patet quod illud verbum deberi: intelligitur cum effectu: & sic nulla obstat exceptio. ¶ Itē in tex. ibi. [liberā instauratiōem admittit] No. quod iudex qui restituit minorem aduersus sententiam